

Sygn.akt III AUa 627/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Marek Szymanowski (spr.)

Sędziowie: SA Barbara Orechwa-Zawadzka

SO del. Marzanna Rogowska

Protokolant: Magda Małgorzata Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 stycznia 2017 r. w B.

sprawy z odwołania P. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o umorzenie należności z tytułu składek

na skutek apelacji wnioskodawcy P. H.

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 3 marca 2016 r. sygn. akt IV U 1479/15

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od P. H. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.**

SSO del. Marzanna Rogowska SSA Marek Szymanowski SSA Barbara Orechwa-Zawadzka

Sygn. akt III AUa 627/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 3 czerwca 2015 r. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 2015.121) w zw. z art. 1 ust. 13 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551) odmówił P. H. umorzenia należności z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne - za okres 07/2002-09/2002, (...) - (...), w łącznej kwocie 16628,23 zł, w tym z tytułu: składek - 7275,23zł, odsetek - 9353,00 zł,

b) ubezpieczenie zdrowotne - za okres 07/2002 -09/2002, (...) - (...), w łącznej kwocie 4656,58 zł, w tym z tytułu: składek - 2040,58 zł, odsetek - 2616,00 zł,

c) Fundusz Pracy - za okres 01/2003-06/2003, w łącznej kwocie 349,31 zł, w tym z tytułu: składek - 152,31 zł, odsetek - 197,00 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wcześniejszą decyzją z dnia 17 marca 2014 r. określił warunki umorzenia należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek, a decyzja ta uprawomocniła się w dniu 27 kwietnia 2014 r. W decyzji tej wskazano, że zgodnie z art. 1 ust. 10 ustawy o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność - warunkiem umorzenia wskazanych należności jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji o umorzeniu, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczanych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Tymczasem w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego organ rentowy ustalił, że u ubezpieczonego na koncie rozliczeniowym na dzień 27 kwietnia 2015 r. nadal figurują należności niepodlegające umorzeniu.

W odwołaniu od powyższej decyzji złożył P. H. wnioś o jej zmianę poprzez umorzenie należnych składek i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik skarżącego wskazał, że wnioskodawca dokonywał wszelkich wpłat tytułem niepodlegających umorzeniu należności w wysokościach podanych mu przez pracownika ZUS i we właściwym terminie. Podczas ostatniej wizyty w Inspektoracie ZUS w K. został poinformowany, że wszelkie należności zostały przez niego uregulowane. Zdaniem skarżącego - zaległości na jego koncie są wynikiem omyłkowego niezaksięgowania przez ZUS wszystkich dokonanych przez niego wpłat. Przyznał jednak, że nie dysponuje wszystkimi pokwitowaniami dokonanych przez siebie wpłat. Wniósł o przesłuchanie w charakterze świadka B. K. (1), która rozliczała jego konto na okoliczność informowania go o pozostałych do zapłaty kwotach i uiszczenia wszystkich wymaganych kwot.

Wyrokiem z dnia 3 marca 2016 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie oddalił odwołanie ustalając następujący stan faktyczny: wnioskodawca wnioskiem z dnia 14 czerwca 2013 r. zwrócił się o umorzenie nieopłaconych należności za okres 2002-2003 na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy, do opłacenia których był zobowiązany (dowód: wniosek o umorzenie -k. 21 akt ZUS).

Decyzją z dnia 17 marca 2014 r. organ rentowy określił, że według stanu na dzień 14.06. 2013 r. umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na:

d) ubezpieczenia społeczne - za okres 07/2002-09/2002, (...) - (...), w łącznej kwocie 16628,23 zł, w tym z tytułu: składek - 7275,23zł, odsetek - 9353,00 zł,

e) ubezpieczenie zdrowotne - za okres 07/2002 -09/2002, (...) - (...), w łącznej kwocie 4656,58 zł, w tym z tytułu: składek - 2040,58 zł, odsetek - 2616,00zł,

f) Fundusz Pracy - za okres 01/2003-06/2003, w łącznej kwocie 349,31 zł, w tym z tytułu: składek - 152,31 zł, odsetek - 197,00 zł.

W II punkcie decyzji organ wskazał, że warunkiem umorzenia tych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu, które należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji wraz z odsetkami. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że na koncie rozliczeniowym wnioskodawczy figurują należności zarówno podlegające umorzeniu jak i niepodlegające umorzeniu na podstawie wymienionej ustawy. W uzasadnieniu organ pouczył wnioskodawcę, że niepodlegające umorzeniu należności podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji pod rygorem odmowy umorzenia należności wymienionych w tej decyzji. Decyzja uprawomocniła się w dniu 27 kwietnia 2014 r. (dowód: decyzja z dn. 17.03.2014 r. - k. 52-53 akt ZUS). Pismem z dnia 8

grudnia 2014r. Inspektorat ZUS w K. przypomniał w wnioskodawcy, że z dniem 27.04.2015r. upływa termin opłacenia należności niepodlegających umorzeniu. Pouczono także skarżącego, że skoro przed złożeniem wniosku abolicyjnego składki od wymienionego były dochodzone w postępowaniu egzekucyjnym- warunkiem pozytywnego rozpatrzenia sprawy jest też nieposiadanie zaległości z tytułu kosztów egzekucyjnych (k. 60 akt ZUS). Pismem z dnia 20.05.2015r. ZUS zawiadomił P. H., że może zapoznać się z materiałami zakończonego postępowania w sprawie jego wniosku o umorzenie nieopłaconych składek (k. 66 akt ZUS). Na powyższe pisma skarżący nie zareagował. Zaskarżoną decyzją z dnia 3 czerwca 2015r. ZUS odmówił umorzenia należności z tytułu składek, ponieważ na koncie płatnika pozostała do uregulowania składka bieżąca niepodlegająca umorzeniu za miesiąc sierpień 2013r. w kwocie 523,46 zł plus odsetki za zwłokę w kwocie 82 zł. Organ rentowy wyjaśnił nadto jak została zaksięgowana ostatnia wpłata wnioskodawcy z dnia 06.02.2014r. w wysokości 757,08 zł (k. 73 akt ZUS) oraz, że kopie wpłat dołączone do odwołania zostały rozliczone zgodnie ze wskazaniem płatnika tak co do funduszu jak i miesiąca i roku. Pozostała zaległa składka na ubezpieczenie zdrowotne za sierpień 2013r. w wysokości jak wyżej (k. 40).

Przesłuchana w charakterze świadka B. K. (1), zatrudniona w Inspektoracie ZUS w K. wyjaśniła, że rozliczała wnioskodawcę i go pamięta. Na koncie płatnika w ogóle nie było wpłaty za sierpień 2013r. Za pozostałe miesiące wpłaty zostały wyegzekwowane przez Urząd Skarbowy w K. albo zostały wpłacone przez wnioskodawcę. Wnioskodawca kontaktował się ze świadkiem tylko raz, w lutym 2014r., to jest w dacie jego ostatniej wpłaty w kwocie 757,08zł, która została zarachowana za czerwiec 2002r., za czerwiec 2013r. i lipiec 2013r. Świadek poinformowała skarżącego, że musi jeszcze wpłacić składkę za sierpień 2013r. w ciągu 12 miesięcy od otrzymania decyzji warunkowej. To było przed rozpoczęciem biegu 12 miesięcy od decyzji o warunkowym umorzeniu należności. Więcej kontaktów skarżącego za świadkiem nie było (zeznania B. K. k. 42, rozliczenie ostatniej wpłaty k. 73 akt ZUS).

Sąd Okręgowy wskazał, iż istotne w sprawie było, czy wnioskodawca - P. H. - posiada niepodlegające umorzeniu należności z tytułu składek, czy też uregulował je w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia należności z tytułu składek z dnia 27.04.2014r. podlegających umorzeniu na mocy ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, bądź też czy organ dopuścił się naruszeń prawa mogących skutkować zmianą zaskarżonej decyzji, a zatem czy organ prawidłowo odmówił umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy w kwotach wskazanych ww. decyzji.

Obowiązek ubezpieczenia społecznego osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą uregulowany został przepisami ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U z 2015 r., poz. 121 ze zm.). Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Zgodnie zaś z art. 12 ust. 1 osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu. Przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne stosuje się odpowiednio do składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy (art. 32 ustawy o s.u.s.).

Ustawa z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U z 2012 r., poz. 1551), przewidywała możliwość umorzenia składek na własne ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy, oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym kosztów egzekucyjnych), dla wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Osoby prowadzące pozarolniczą działalność, jako płatnicy składek, obowiązane są do opłacania należnych składek na własne ubezpieczenia za każdy miesiąc kalendarzowy prowadzenia tej działalności. Są to oprócz składek na ubezpieczenia społeczne, także składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy, a od 1 stycznia 2010 r. w niektórych przypadkach także na Fundusz Emerytur Pomostowych. Składki muszą być opłacane niezależnie od tego, czy osoba w okresie prowadzenia działalności uzyskuje w danym miesiącu dochody, czy też właśnie ponosi straty.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność na wniosek osoby podlegającej w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 28 lutego 2009 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych

1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Nadto po myśli art. 1 ust. 6 i 7 umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Umorzeniu podlegają również należności, o których mowa w ust. 1 i 6, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zostały rozłożone na raty i nie zostały opłacone do dnia złożenia wniosku o umorzenie. Należności te podlegają wyłączeniu z umowy o rozłożeniu należności z tytułu składek na raty. Warunek, o którym mowa w ust. 10, uważa się za spełniony po opłaceniu pozostałych należności objętych umową. Warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest zgodnie z ust. 10 przedmiotowego art. 1 ustawy nieposiadanie na dzień wydania decyzji o ich umorzeniu, należności niepodlegających umorzeniu. Zatem należności niepodlegające umorzeniu na podstawie przepisów ustawy abolicyjnej są wymagalne i podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym wydana decyzja stała się ostateczna.

W ocenie Sądu Okręgowego ustalony stan faktyczny poparty zgromadzonym materiałem dowodowym wskazuje, iż nie została spełniona przez wnioskodawcę przesłanka, o jakiej mowa w ustępie 10 art. 1 ww. ustawy, warunkująca zastosowanie ustawy o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność. Należy zauważyć, że ZUS wydając decyzję z dnia 17 marca 2014 r., precyzyjnie podał należności podlegające umorzeniu z wyszczególnieniem rodzaju składek, okresów i kwot, natomiast w punkcie II decyzji wskazał, że warunkiem umorzenia ww. należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu, a nadto, iż należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji wraz z odsetkami, nie wskazując jednak przy tym żadnych konkretnych okresów i kwot zaległości. Jednakże w uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że na koncie rozliczeniowym wnioskodawcy figurują składki zarówno podlegające umorzeniu jak i niepodlegające umorzeniu. Odnosząc się do argumentów wnioskodawcy, podnieść należy, że rozminęły się z rzeczywistym stanem rzeczy jego gołosłowne twierdzenia jakoby systematycznie kontaktował się z osobą rozliczającą jego konto, co potwierdzają także akta ZUS. Odwołujący przede wszystkim nie udowodnił, że dokonał spłaty należności niepodlegających umorzeniu, o jakich mowa w pkt II decyzji z dnia 17 marca 2014 r. Konkludując, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwolił Sądowi na dokonanie ustaleń, że odwołujący się zalega z należnościami składkowymi w stosunku do organu rentowego - co znalazło odzwierciedlenie w dokumentacji przedłożonej przez ten organ i niezakwestionowanej skutecznie przez wnioskodawcę. Naiwnością zdaniem Sądu Okręgowego jest twierdzenie zawarte w odwołaniu:...'ubezpieczony - niestety- nie dysponuje wszystkimi pokwitowaniami dokonanych przez siebie wpłat, jednakże jest całkowicie przekonany co do tego, że uiszczył wszystkie wymagane i określone „pod okiem” pracownika ZUS należności". Sąd przypomniał, iż w myśl art. 46 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc

kalendarzowy. Wnioskodawca od wielu lat był niesolidnym płatnikiem, skoro składki trzeba było ściągać od niego w trybie egzekucji (k. 38).

Biorąc zatem pod uwagę, że w sposób jednoznaczny wykazano, iż wnioskodawca posiada zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek na rzecz organu (niepodlegających umorzeniu) - brak było podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. Tym samym, zaskarżona decyzja ZUS jest prawidłowa i odpowiada prawu. Z tych przyczyn Sąd Okręgowy, na zasadzie ww. przepisów i art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

W apelacji wniesionej od tego wyroku wnioskodawca P. H. zaskarżył go w całości i zarzucił niezasadne przyjęcie, że nie uiszczył w odpowiednim terminie wszystkich należności tytułem zaległych i niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne. Wskazując na powyższe skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i dokonanie zmiany zaskarżonej decyzji ZUS poprzez umorzenie należności z tytułu składek.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja podlegała oddaleniu.

Analizując podniesiony przez skarżącego zarzut niezasadnego przyjęcia przez Sąd Okręgowy, że wnioskodawca nie uiszczył w odpowiednim terminie wszystkich należności tytułem zaległych i niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne trudno jest podzielić jego trafność. Zarzut ten w istocie kontestuje dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę zgromadzonego materiału dowodowego w zakresie ustalenia przedmiotowego faktu nieuregulowania należności nie podlegających umorzeniu, co było warunkiem skuteczności decyzji umarzającej pozostałe należności. Jak wiadomo ocena dowodów dokonywana przez Sąd orzekający jest swobodna, a ograniczeniami tej swobody są zasady logiki, doświadczenia życiowego nauki oraz konieczność dokonania tej oceny w nawiązaniu do całości zgromadzonego materiału. Prawdą jest, iż przepis art. 233 §1 k.p.c. z jednej strony uprawnia sąd orzekający do swobodnej oceny, materiału dowodowego, z drugiej natomiast strony nakłada na ten Sąd obowiązek nie doznający wyjątku wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału i uwzględnienia wszystkich dowodów przeprowadzonych (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2000 r. V CKN 1504/00 LEX nr 533877; uzasadnienie postanowienia SN z 29.10.1996 r., III CKN 8/96 - OSNC 1997, nr 3, poz. 30; postanowienie SN z dnia 18 lipca 2002 r. IV CKN 1256/00 LEX nr 8026; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2002 r. IV CKN 1218/00 LEX nr 802667; Wyrok SN z dnia 29 listopada 2002 r. IV CKN 1574/00 LEX nr 78327). W okolicznościach niniejszej sprawy trudno jest przyjąć, iż Sąd Okręgowy dokonał wadliwej oceny materiału dowodowego w aspekcie braku uregulowania przedmiotowych zaległości przez wnioskodawcę. Ciężar dowodu w zakresie wykazania ich uiszczenia spoczywał na skarżącym, który nie przedstawił żadnego dowodu podważającego ustalenia Sądu w tym zakresie, lub choćby czyniące te ustalenia wątpliwymi. Jeżeli zatem uwzględnimy, że skarżący przyznaje, iż nie dysponuje częścią dowodów wpłat, jego twierdzenia o rzekomym częstym kontaktowaniu się z pracownikiem ZUS w zakresie uregulowania spornej należności nie polegały na prawdzie w świetle zeznań tego pracownika w charakter świadka (k.42v), fakt iż skarżący nie płacił należności z tytułu składek w sposób systematyczny, bowiem trzeba było je egzekwować – to nie da się przypisać Sądowi Okręgowemu wadliwej oceny materiału dowodowego co do istnienia w chwili wydawania zaskarżonej decyzji nieuregulowanych należności blokujących możliwość uwzględnienia wniosku o umorzenie. W świetle niepodważonych ustaleń Sądu Okręgowego wnioskodawca o konieczności uiszczenia niepodlegających umorzeniu należności pouczony był nie tylko w uzasadnieniu decyzji z 17.03.2014r. ale również okresie późniejszym Pismem z dnia 8 grudnia 2014r. Inspektorat ZUS w K. przypomniał w wnioskodawcy, że z dniem 27.04.2015r. upływa termin opłacenia należności niepodlegających umorzeniu. Pouczono także skarżącego, że skoro przed złożeniem wniosku abolicyjnego składki od wymienionego były dochodzone w postępowaniu egzekucyjnym - warunkiem pozytywnego rozpatrzenia sprawy jest też nieposiadanie zaległości z tytułu kosztów egzekucyjnych (k. 60 akt ZUS). Nadto pismem z dnia 20.05.2015r. ZUS zawiadomił P. H., że może zapoznać się z materiałami zakończonego postępowania w sprawie jego wniosku o umorzenie nieopłaconych składek (k. 66 akt ZUS), na które to pisma nie zareagował. Również zeznająca w sprawę świadka B. K. (1), zatrudniona w Inspektoracie ZUS w K. podała w swoim zeznaniu, że poinformowała skarżącego, że musi jeszcze wpłacić składkę za sierpień 2013r. w ciągu 12 miesięcy od

otrzymania decyzji warunkowej. To było przed rozpoczęciem biegu 12 miesięcy od decyzji o warunkowym umorzeniu należności.

Więcej kontaktów skarżącego za świadkiem nie było (zeznania B. K. k. 42, rozliczenie ostatniej wpłaty k. 73 akt ZUS).

W świetle tego co powyżej zdaniem Sądu Apelacyjnego Sąd pierwszej instancji nie naruszył granic swobodnej oceny materiału dowodowego (art. 233 § 1 k.p.c.) ustalając na podstawie dowodów z dokumentów, iż nie uiścił on niepodlegającej umorzeniu należności w postaci składki zdrowotnej za miesiąc sierpień 2013 (523,46 zł) i odsetek (82 zł) .

Konsekwencją tego ustalenia jest to jest, iż skarżący nie spełnił warunku niezbędnego określonego w decyzji z dnia 17.03.2014 r. nawiązującego do treści art. 1 ust. 10 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551) jakim jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 13 pkt 1 tej ustawy , niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

W konsekwencji niespełnienia tego warunku art. 1 ust. 13 pkt 2 ustawy obligował orang rentowy do wydania decyzji odmownej. Zaskarżona decyzja jest zatem trafna, co oznacza, iż wyrok oddalający od niej odwołanie jest również prawidłowy.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 385 k.p.c. apelację oddalił. O kosztach postępowania odwoławczego orzekł stosownie do jego wyników - na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z §10 ust. 1 pkt 2 i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 r, poz. 1804) w zw. z §22 rozporządzenia zamieniającego z dnia 3 października 2016r. (Dz.U. z 2016r. poz. 1715) .